

Risiko begynder fra det Dieblif, da Branddirecteuren har modtaget Forretningen, om det end maatte findes, at der behøves yderligere Oplysninger; men da disse bør søges tilveiebragte uden Ophold, og da det, selv om Giendommen i Mellemtiden skulde afbrænde, neppe vil være vanskeligt at faae tilveiebragt det fornødne Beviis om det, som enten maatte mangle eller være urigtig opgivet i den af Forsikringsføgeren tilveiebragte Forretning, har man ikke fundet nogen Betænkelighed ved at gjøre denne Indrømmelse til Fordeel for de Forsikringsføgende.

Denne Forandring vil medføre, at Branddirecteuren langt stadigere kan forblive ved Hjemmet for at besørge de begjerte Indtegninger; men, da han dog endnu jævnlig vil blive kaldet bort til andre Forretninger, er det nødvendigt, at en Person er befuldmægtiget til, under hans Forsald, at modtage Anmeldelser til Forsikring og derom at meddele Vedkommende en Interimstilfæelse.

Ved Overtaxationer kan det oftere blive Tilfældet, at der til de foresaldende Forretninger maae udnævnes Mænd af en særlig Sagtyndighed, som ikke findes hos de sædvanlige Amtstaxationsmænd. Dersom disse stedse skulde udnævnes af Amtsrådet, kunde dertil medgaae for lang Tid, især naar Taxationen angaaer en indtruffen Brandskade. Det er desaaarsag nødvendigt, at Amtmanden har Myndighed til at udnævne saadanne Mænd.

Den Bestemmelse i Anordn. af 13de August 1841 § 19, „at Branddirecteuren skal underrette Sogneforstanderskabets Formand om enhver Brandtaxation, som foresalder i Sognedistrictet, for at denne enten selv kan møde ved Forretningen eller foranledige, at en Anden af Sogneforstanderskabet møder“, har ikke viist sig hensigtsvarende. Kan nemlig Branddirecteuren ikke beramme en Forretning, uden at dertil er givet Formanden for Sogneforstanderskabet tilbørligt Varsel, hvilket ved de ufuldstændige Communicationsmidler paa Landet jævnlig kan medtage temmelig lang Tid, bliver derved Udfalden til Forsikringsregning end mere betærliggjort, og navnlig kan Branddirecteuren saa Fald ikke indlade sig paa en saadan Forretning, naar den først begjeres af ham,

medens han i andre Anliggender er tilstede der i Egnen, skjøndt han da kunde syldestgjøre Requisitionen uden Anvendelse af synderlig Tid og til stor Lettelse for Requirenten med Hensyn til Befordringsudgiften. Erfaring viser ogsaa, at der ikke i Almindelighed er megen Tilbøielighed hos Sogneforstanderskaberne til at benytte den dem givne Udgang til at lade møde ved Taxationsforretningerne, paa hvis Udfald de ikke kunne have synderlig Indflydelse, og som heller ikke have nogen umiddelbar Interesse for den Commune, hvis Anliggender de have at varetage. Naar det nu, for at forskaaffe vedkommende Bygningsseiere en leitet Udgang til Assurancetegning, er fundet nødvendigt at lade en stor Deel Taxationsforretninger afholde ved Sognetaxationsmænd, uden Branddirecteurens Mellemkomst, og at paalægge disse at fremme Forretningen inden en meget kort Tidsfrist, er det allerede af den Grund nødvendigt at frasalde Forretningen om, at Formanden for Sogneforstanderskabet skal varfles til at overvære de Taxationer, der udføres af disse Taxationsmænd, og der er da heller ingen Grund til at bibeholde denne Bestemmelse, naar Forretningen afholdes af Amtstaxationsmændene under Branddirecteurens Veiledning. Derimod er det anseet rettest, at det har sit Forblivende ved Bestemmelsen om, at der skal gives Sogneforstanderskabet Underretning om Taxationens Udfald.

Til § 16.

Skjøndt den Regel, der er opstillet angaaende Afholdelsen af Omkostningerne ved Overtaxation, naar en saadan Forretning er bleven forlangt af Forsikringsføgeren, er noget afvigende fra det Sædvanlige, har man dog troet, at dette vilde være i Brandforsikringens Interesse. Det vil ogsaa kun være saa Tilfælde af denne Art, der ville forekomme.

Til § 17.

Det er en Selvsølge, at alle Taxationer over Brandskader bør afholdes under Veiledning af Branddirecteuren. Endskjøndt der nu efter den almindelige Regel heraf vilde følge, at saadanne Forretninger skulde afholdes af